

Remco en Elly Pijper uit Niekerk hebben hun hart verpand aan de Filipijnen. Jarenlang woonden ze daar. Via de door hen zelf opgerichte stichting Sparrow zetten ze zich nu vanuit eigen land in voor het arme deel van de bevolking in Filipijns gebied.

‘We maken het verschil voor kinderen in de Filipijnen’

KOOS BIJLSMA

Elly Pijper was 23, toen ze als afgestudeerd verpleegkundige naar de Filipijnen ging. „Daar ging ik medische hulp verlenen aan arme mensen in de binnenlanden van de Filipijnen.” Ze ging eerst voor een half jaar maar bleef langer. Na twee jaar kwam Remco achter haar aan. Ze keerden terug naar ons land om te trouwen om daarna weer terug te reizen. Uiteindelijk bleven ze zeven jaar op de Filipijnen.

Op de Filipijnen leerde het echtpaar Iris kennen. Als baby van drie maanden oud woonde zij in een tijdelijk opvang voor ondervoede kinderen waar Ellie als verpleegkundige hielp. Iris en de andere kinderen konden hieraan aansterken om daarna terug te keren naar hun biologische familie. Bij Iris was dit niet mogelijk omdat haar ouders inmiddels overleden waren. Dat was reden voor de familie Pijper om het meisje op zeventjarige leeftijd te adopteren.

Inmiddels is zij 15 jaar. Iris is de oudste van de vijf kinderen in het gezin van de familie

Pijper dat in Niekerk woont. Twee van de vier biologische kinderen die het echtpaar kreeg, zijn op de Filipijnen geboren.

Al op de Filipijnen gaven Remco en Elly de aanzet tot de oprichting van stichting Sparrow die geld verwerft om een opleiding mogelijk te maken voor kinderen uit arme gezinnen in dit land. Aanleiding hiertoe was Joy, een meisje dat van de middelbare school kwam en geen geld had om een vervolgopleiding te doen. „Haar vader was overleden. Haar moeder werkte in die tijd van ’s morgens vroeg tot ’s avonds laat. Zij verdiende hiermee net genoeg om in de basisbehoeften van haar gezin te voorzien.” Het echtpaar Pijper besloot Joy op persoonlijke basis te gaan sponsoren. Ze riepen hiervoor financiële steun in van familie en vrienden uit Nederland. „Er kwam zoveel geld dat we uiteindelijk 33 kinderen konden sponsoren. Zo is stichting Sparrow ontstaan.”

Joy was de eerste student die met een studiebeurs van Sparrow afstudeerde. „Dankzij deze opleiding kreeg ze een mooie baan met een salaris dat het mogelijk maakt om ook haar jongere zusjes naar het hbo te laten gaan. Ze werkt inmiddels als leidinggevende en is

De familie Pijper uit Niekerk zet zich in voor kinderen in de Filipijnen. Ze adopteerden dochter Iris uit dit land. FOTO JAN WILLEM VAN VLIET

als bestuurslid verbonden aan de Filipijnse organisatie van onze stichting.”

Al snel na het opstarten van stichting Sparrow bemerkten Remco en Elly dat armoede een complex probleem is. „Het alleen financieel mogelijk maken dat onderwijs kan worden gevolgd, is geen echte hulp. Daarom richtten wij als stichting Sparrow een studiehuis op, waar sponsorkinderen hun huiswerk kunnen maken. Er zijn allerlei studievoorzieningen, zoals boeken en computers. Leerkrachten staan paraat om te helpen bij het huiswerk en om bijlessen geven. Sinds 2020 is een maatschappelijk werker aanwezig die helpt bij sociale problemen.” Volgens de familie Pijper maakt dit studiehuis echt verschil voor de sponsorkinderen. „Dat zie je ook in de cijfers terug: een derde van onze sponsorkinderen behooft qua prestaties tot de top van hun klas. Bijna niet één kind haakt tussentijds af.”

Pijper: „Als je naar het totale probleem van de armoede kijkt op de Filipijnen zakt de moed je in de schoenen. Die problematiek lossen wij niet op. Maar voor individuele kinderen kunnen wij als stichting Sparrow het verschil maken. Wij gaan naast de kinderen

“
PROBLEEM VAN
DE ARMOEDE
DAAR IS
HEEL COMPLEX

staan. Zij moeten zich gehoord en gezien voelen. Als relatief kleine organisatie zijn wij in staat om de kinderen die we helpen, ook echt te leren kennen. Onze sponsorkinderen voelen zich opgenomen in de Sparrow-familie. Ze horen ergens bij en zijn daar trots op. Dat doet ons natuurlijk goed.”

Ook voor stichting Sparrow is corona een uitdaging. Pijper: „Op de Filipijnen werd in maart een strenge lockdown afgekondigd. Mensen uit de krottenwijk konden niet meer werken en moesten thuisblijven. De gezinnen van onze sponsorkinderen kwamen hierdoor in problemen.” Door een noodoproep te doen aan sponsors in Nederland kon hulp worden geboden. „We hebben tijdens de lockdown drie maanden lang voedselpakketten uitgedeeld aan onze sponsorkinderen én de andere mensen uit de krottenwijk.” In totaal zijn voor 15.000 personen aan voedselpakketten uitgedeeld. Een groot gedeelte van het benodigde geld kwam uit de dorpen Niekerk en Oldekerk waar de noodoproep op de achterkant van de folder van de slager stond vermeld.

Ook het werk van stichting Sparrow veran-

derde tijdens de coronacrisis. „Het studiehuis moest dicht blijven en kinderen kregen thuisonderwijs. Ouders moesten hun kinderen begeleiden, maar dat gaf problemen omdat de meeste ouders geen onderwijs hebben genoten.” Stichting Sparrow kreeg toestemming van de Filipijnse overheid om buiten in de krottenwijk huiswerkbegeleiding en bijles te geven. Belangrijk volgens de familie Pijper. „Want in een moeilijke tijd als deze ontstaat gemakkelijk ongelijkheid en wordt de kloof tussen arm en rijk nog groter.” Sparrow trok een extra leerkracht aan om bij te springen bij de huiswerkbegeleiding.

Bovenop corona kwam eind oktober nog een andere ramp. „Ons werkgebied werd getroffen door een tyfoon. Het oog van deze storm kwam recht over ons gebied heen. Huizen van onze sponsorkinderen werden omver geblazen of kwamen onder water te staan.”

Besloten werd een noodfonds in het leven te roepen als een soort spaarpotje voor noodhulp. „Dankzij een grote respons van onze achterban konden bewoners huizen in de krottenwijk repareren.”